

Prilipac, šumadijsko selo, smešteno na 6 km od Požege, na putu prema Arilju i Ivanjici, bogato arheološkim nalazima iz gvozdеноg i rimskog doba, danas je poznato po vrednim ljudima, povrtarima i cvećarima. Za najveću znamenitost ovog mesta slovi crkva Rođenja presvete Bogorodice iz 1374. godine, zadužbina kneza Lazara, vezana za sukob velikaša Nikole Altomanovića i Lazara Hrebeljanovića. Crkva, koja je podignuta na uzvišici iznad polja gde se reka Kravarica uliva u Moravicu, usred borove šume, poslednje decenije XX veka postala je poznata i u međunarodnim razmerama, po likovnoj koloniji koja se od 1995. godine održava pod njenim okriljem.

Milan Popović, protonamesnik i idejni tvorac Međunarodne likovne kolonije „Prilipac“ osmislio je koncept kulturnog oživljavanja ovog kraja, oplemenivši ga umetničkim delima, koje su danas izložene u tri galerije konaka crkve.

Po tradiciji, slikarska kolonija započinje na dan crkvene slave – rođenja presvete Bogorodice (21. septembra) u narodu poznatijoj kao Mala Gospojina, i okupi brojne poznate umetnike koji za deset dana njenog trajanja, iz temelja promene život ovog mirnog, idiličnog sela. Tada su okolni pašnjaci, šljivici i livade prepuni umetnika koji seoske pejzaže pretaču u umetnička dela.

Za dve decenije, kroz Prilipac i seosku crkvu prošlo je više desetina umetnika iz Srbije, svih bivših jugoslovenskih republika, Rusije, Ukrajine, Belorusije, Alžira, Jermenije, koji su ostavili vrednu kolekciju umetničkih radova koja se svake godina uvećava. Željko Radović (Beograd), Budo Slavković (Starčevo), Olja Marković (Pančevo), Bato Đokić (Požega), Marija Nišavić (Novi Pazar), Čedomir Kesić (Pančevo), Ratko Janković (Zaječar), Obrad B. Jovanović (Užice), Nina Todorov (Niš), Dušica Krupniković (Arilje), Dragan Dimić (Užice), Marija Stoilković (Niš), Dragoslav Husar (Pančevo), Rajko Novaković (Požega), Bisa Tomić (Donji Krstac), samo su neki od učesnika koji su ovde ostavili trag. Ali, i deca iz mesnog vrtića i učenici osnovne škole, redovni su gosti ovih susreta.

Milan Popović koji se potpisuje kao sveštenik i starešina kolonije sa svojom suprugom Vesnom, još uvek, kao na samom početku sa velikim žarom i entuzijazmom radi na uzdizanju duhovnog i kulturnog života mesta. On je svojim predanim radom i neumornim zalaganjem, uz svesrdnu podršku meštana Prilipca i okolnih sela, opštine Požega, Eparhije Žičke, tadašnjeg Ministarstva za kulturu i veru Republike Srbije i TO Požega, osim utemeljenja likovne kolonije, uspeo da obnovi crkvu, izgradi konak, obnovi do tada zapuštenu osnovnu školu i okolne zgrade.

Ovaj duhovni otac je primer kako se od jedne zaboravljene i opustele parohije „gde se vreme bacalo i odlagalo u nepovrat“, preobraća u riznicu umetničkih ideja, filozofskog promišljanja i kreativnog delovanja.

Međunarodna likovna kolonija ne okuplja samo likovne stvaraoce. Osim slikara, vajara,

fotografa, svake godine uručuje se književna nagrada „Pečat kneza Lazara“, ustanovljena 2005. godine, koju dodeljuje Udruženje književnika Srbije za najbolju knjigu inspirisanu duhovnošću, objavljenu između dva saziva kolonije.

- Prilipačka likovna kolonija Milana Popovića je simbioza vere, stvaralaštva, gostoprimstva srpskog čoveka duboko usađenog u genetski kod i običajnog prava srpskog seljaka - napisao je Božidar Vitas, umetnik fotografije i jedan od učesnika kolonije, izražavajući zahvalnost protonamesniku Milanu i svima onima koji su doprineli da ova kolonija živi toliko dugo.

- Ova kolonija likovnih dela koja su se ovde stekla, samo je primer kako se dobra ideja u dobro vreme i na pravi način održava, realizuje i traje - napisao je Obrad B. Jovanović inspirisan viđenim i doživljenim u Prilipcu.